

El Rec Clar

NUM. 1

REVISTA DE VIDRERES

MARÇ 1998

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	970-06 77 40
Oficina Vigilants	85 00 00
Oficines Municipals	85 02 10 - 85 00 25
Fax Oficines Municipals	85 00 50
Assistent Social	85 01 70
Llar d'Infants	85 09 15
Biblioteca	85 12 85
Centre Cultural	87 50 85
Llar dels Jubilats	85 09 07
Centre d'Assistència Primària	85 01 56
Col·legi Sant Iscle	85 01 03
Preescolar Sant Iscle	85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	85 08 08
Piscina Municipal	85 00 27
IES	85 07 11
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Famers	84 27 57
Fax Comissaria	84 22 01
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva	85 88 28
Creu Roja Vidreres	85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Famers	87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva	85 85 00
Farmàcia	85 05 75
Rectoria	85 00 61
Correus	85 11 33
Consell Comarcal	84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació)	84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	84 21 61
Enher (avanes)	900-77 00 77
Protecció animals (Tossa de Mar)	34 20 30
Vetennar (títol)	84 26 42
Vetennar (mossegades ossos)	84 06 52
Vetennar (consultes privades)	85 01 14 - 85 87 85
Servei autobusos	
Filla R. Mas	85 04 25
SARFA	85 01 57
Consell Comarcal	84 21 61

Horaris de serveis**Oficines municipals**

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.
Dissabtes, de 9 del matí a 1 del migdia.

Alcaldia (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre.

Dijous d'1 a 2 de la tarda i hores a convenir.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre i hores a convenir.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Cultura, ensenyament i serveis socials (Joaquim Bayé i Ferrer)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Turisme, festes, lleure i comerç (Lluís Ferrer i Prat)

Hores a convenir.

Governació, treball i indústria (Jaume Camps i Rubirola)

Dilluns, de 10 a 11 del vespre i hores a convenir.

Sanitat, medi ambient, medi rural (Josep Campmajo i Feixas)

Dissabtes, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Esports, joventut i entitats (Manuel Hermoso Lendínez)

Dissabtes, de 7 a 8 del vespre i hores a convenir.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic)

Dilluns, dimecres i dijous, de 10 del matí a 3 de la tarda.

Serveis socials (Maite Boldú, treballadora social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Juliat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dimarts, dimecres i dijous, de 3 a 8 de la tarda.

Divendres i dissabtes, de 9 a 1 del matí.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Calendarí de recaptació amb cobrament a les oficines municipals

IVTM (impost de circulació)	12 de febrer - 5, 26 i 27 de març
IBI (contribució urbana i rustega)	7 i 14 de maig - 4, 18, 19 i 20 de juny
IAE (activitats econòmiques)	13 d'agost - 3 i 24 de setembre

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de	4-5
Des de la Casa de Vila.....	6-9
Parlem amb	10-11
Centre cultural	12
Llar de jubilats	13
L'esplai dels joves	14
Anem a estudi	15-16
Cultura	17-18
Actualitat.....	19-21
Esports	22-25
Opinió	26
El viatge.....	27-28
ContraClar	29
Fem una queixalada.....	30
Entreteniments	31

Bústia

Tots els que desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga i Joaquim Bayé.

Disseny i Ferecomposició: JJ Comunicació.

Impressió: Impremta Pagès S.A.

Dipòsit legal: GI-235-GE

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Tardor al Rec Clar. (Foto: Josep Ferrer)

*«... i vaig veure
el clar riu i el jardí,
el verd prat i el pomer...»*

Cerverí de Girona (segle XIII)

Amb aquest número 1 que teniu a les mans comença la seva vida la revista de Vidreres, El Rec Clar. Poder treure al carrer una publicació d'aquesta mena era una aspiració i una necessitat que molts vidrerencs compartíem des de feia temps. Per fi s'ha aconseguit, posant en marxa un projecte que intentarà, primer de tot, oferir un producte digne i de qualitat que tingui la continuïtat garantida.

El Rec Clar ha de ser la revista de tots els vidrerencs i vidrerencques, una publicació que faci especial referència a les informacions locals, des de la dinàmica consistorial fins a les múltiples activitats de la rica vida associativa de Vidreres. També ha de ser una finestra oberta, si cal, al debat, a la trobada d'opinions, signe de la pluralitat del nostre poble.

De fet, el nom ja reflecteix els múltiples objectius. El Rec Clar identifica perfectament un topònim concret i singular de Vidreres, lligat a la vida quotidiana i de manera emotiva als records i a les vivències dels vidrerencs. Però també permet una lectura figurada: el corrent del rec que flueix, com la vida mateixa, la claredat d'una aigua transparent... són bons punts de referència per a una revista que ha d'identificar el poble.

Es al nostre humil riu, el clar riu, al qual es referia Cerverí de Girona-un famós trobador a qui el rei Jaume I havia donat la propietat de Santa Seclina- en els versos que obren aquest editorial: una cita d'una obra universal que il·lumina des de la distància de set segles aquests primers passos d'una iniciativa que pretén ser fidel reflex i testimoni de la història de Vidreres mentre l'anem construint entre tots plegats.

El Consell de Redacció

El pont d'una sola barana

Quan em van demanar per col·laborar en el primer número d'aquesta publicació i que s'anomenana «Rec Clar» vaig tenir la sensació que em parlaven d'algú conegut, com d'aquells amics que fa temps que no veus però que els tens molt presents a la memòria. El nom de la riera de Vidreres el porto associat a les meves primeres impressions d'infantesa. En aquest escrit, voldria submergir-me en un passeig per la riera del «Rec Clar» a través del temps i dels records.

La meua primera imatge del Rec Clar es trasllada als freqüents viatges que feiem des del poble fins a casa dels meus avis de Can Serra. El meu pare portava una bicicleta amb un porta-paquets a darrere on hi anava la meua germana gran mentre jo anava amb una mena de cadirela al quadre. Deuria tenir tres o quatre anys. El recorregut sempre era el mateix. Baixar pel carrer de la Barca, enfilat la passera del rieró i uns metres més avall el primer obstacle. Per prudència, el meu pare baixava de la bicicleta i ens passava pel pont d'una sola barana. Jo sempre mirava embadalit i mig espantat el corrent d'aigua que passava a sota nostre. Aquella riera em semblava enorme i el pont altíssim. Ja se sap que quan ets petit tot et sembla més gran. Sempre em vaig preguntar per què aquell pont només tenia una barana. Al cap d'uns anys el meu avi m'ho va explicar. Tot i haver a baix el pas per als carros, era una antiga reivindicació dels veïns d'aquella zona fer un pont que permetés el pas de persones i bicicletes. Finalment, l'Ajuntament accedí a la construcció del pont però, en aquella època de postguerra, el pressupost només va donar per fer-lo amb una sola barana.

A partir d'aquesta primera imatge de la riera, el Rec Clar va esdevenir la zona de trobada de la colla d'infants d'aquella època. Va ésser el nostre taller de natura. Hi pescàvem barils, llises i escanya-gats. Feiem experi-

Passera damunt del Rec Clar un dia de tardor. (Foto: Josep Ferrer)
A baix, vista parcial de Vidreres des del Rec Clar.

ments amb els «cap-grossos». En els hiverns ngurosos trencàvem el glaç amb enormes pedres. A l'estiu ens banyàvem en alguna gorga que hi havia quedat, moltes vegades plena de llot. A l'anar-nos lent grans vàrem començar a pensar en remuntar el corrent riera amunt. Recordo que des del terrat de casa, des d'on es dominava tot el pla de Vidreres, preguntava a la meua mare on naixien les rieres de Vidreres i ella sempre m'assenyalava les muntanyes de Lloret. Jo mirava fixament aquella carena de muntanyes i em vaig proposar de trobar el naixement. Quan vaig tenir vuit o nou anys, sense dir res a casa, vaig remuntar el corrent. En aquella edat tot em semblava una aventura. Vaig trobar un afluent que era el torrent d'en Cornellà. Més amunt vaig dubtar en la confluència de dues rieres i vaig resseguir un altre afluent. Era la riera d'en Llobet, que em va passar per la vora del castell de Vidreres i per darrere de la Torre d'en Llobet. Vaig veure per primera vegada els pantans de Can Llobet. Sorprès per aquella descoberta i mig espantat de les dimensions de la paret del segon pantà vaig tomar corrent cap a casa.

Escarmentat i veient que el curs de la riera amunt era molt llarga, vaig baixar riera avall. També volia saber a on mona. Vaig ambar fins a la sequia de Sils i vaig tenir una decepció. Em semblava una mort poc digna per a la meua «riera». El tram final era canalitzat, artificial i poc atractiu. Vaig començar a buscar documentació, geogrames antigues, plànols i finalment ho vaig entendre. El Rec Clar era el principal emissari d'aigua dels estanys de Sils. Antigament el Rerepins i la riera de Cabanyes eren afluents i conformaven la riera més poderosa que alimentava els estanys, juntament amb les petites rieres de Caldes, de Valcanera i la Torderola. Amb la dessecació dels estanys es van canalitzar per separat el Rec Clar i el Rerepins i totes les rieres aboquen a la sequia de Sils, que no es res més que un rec de dessecació i que aboca les aigües a la riera de Santa Coloma i aquesta al nu Tordera.

Però em quedava la part alta. Amb els anys vaig tomar altre cop cap amunt resseguint aquella vall tan placida de Can Poch fins ambar a sota els peus de Santa Seclina. En aquest punt, en lloc de seguir cap a Llagostera, com si s'enyorés el mar, la riera fa un lomb inesperat per passar per la font de Can Garriga i es comença a encaixonar en direcció a Tossa a on l'anomenen riera de Can Noguera. Però, a on volia néixer la nostra riera...? És el que havia somiat des de petit quan mirava pel terrat les muntanyes de Lloret: a la muntanya més alta que divisava mirant a mar, el Puig Ventós. Electivament vaig veure que el Rec Clar girava de nou passant per sota Can Mundet i naixia per darrere Caulès. Des de l'ermita, si pugés una mica amunt en direcció a dalt del Puig Ventós, trobes un reque-roï discret, com una petita ferida, que regalima de gairabe el cim del la muntanya. El somni d'infant s'havia complert. El Rec Clar, la nostra riera, naixia a dalt de tot, com er un pessebre en el qual el nu de paper de plata baixa de la muntanya més alta.

Rafel Babot i Mullera

Records del Rec Clar

Els records que hom pugui tenir a Vidreres de la riera Rec Clar poden ser més o menys coincidents amb d'altres. Però també poden haver-hi considerables diferències, o dístintes percepcions, segons quin fos el seu estat en l'edat que cadascú ha «viscut» la riera.

Dels records que la memòria emmagatzema n'ofenim avui una mostra. I no serà l'última, ja que diferents escrits sobre el Rec Clar ambats a la revista seran publicats en properes edicions.

Pressupost municipal per a l'exercici de 1998

INGRESSOS

D'on provenen els ingressos?

1 Impostos

Impost sobre béns immobles (contribució)	
Urbana	110.250.000 pta.
Rústica	2.350.000 pta.
Impost sobre increment del valor dels terrenys (plusvàlua)	
.....	10.000.000 pta.
Impost sobre vehicles de tracció mecànica (vehicles)	
.....	31.000.000 pta.
Impost sobre activitats econòmiques (IAE)	20.000.000 pta.
Impost sobre construccions (licències d'obres)	15.000.000 pta.
Total impostos	188.600.000 pta.

2 Taxes i preus públics

Certificats, recollida de deixalles, aigua potable, mulles, etc.	68.436.629 pta.
Llar d'infants	9.852.000 pta.
Total taxes	98.288.629 pta.

3 Fons Nacional de Cooperació Municipal

Ingressos directes de l'Estat	69.500.000 pta.
Ingressos directes de la Generalitat	8.000.000 pta.
Subvencions corrents	1.000.000 pta.
Total	78.500.000 pta.

4 Ingressos patrimonials

Ingressos dipòsits bancaris	750.000 pta.
Arrendaments terrenys	250.000 pta.
Total	1.000.000 pta.

5 Inversions

Venda de terrenys	45.000.000 pta.
Subvencions	62.314.754 pta.
Prèstecs	75.434.465 pta.
Total	182.749.219 pta.

6 Altres

Indeterminats	1.000.000 pta.
---------------------	----------------

TOTAL INGRESSOS **550.137.848 PTA.**

DESPESES

En què es gasten els recursos?

(Per conceptes)

1 Personal	122.245.229 pta.
2 Manteniment serveis i despeses corrents	151.751.400 pta.
3 Costos financers	33.100.000 pta.
4 Transferències corrents:	
Aportacions funcionament serveis	22.642.000 pta.
5 Inversions:	
Aranjament carrers	101.905.976 pta.

Adquisició terrenys	27.000.000 pta.
Pavelló cobert	82.343.243 pta.
Equipament cultural	3.000.000 pta.
Llar d'infants	1.500.000 pta.
Indeterminats:	
Vehicles policia, ajardinament, mobiliari urba, altres	4.650.000 pta.
Total Inversions	220.399.219 pta.

TOTAL DESPESES **550.137.848 PTA.**

DESPESES

(Per funcions)

1 Deute Públic

Costos financers (credes i amortitzacions)	33.100.000 pta.
--	-----------------

2 Serveis caràcter general

Regidors	7.400.000 pta.
Administració: personal, material, etc.	65.628.672 pta.
.....	73.028.672 pta.

3 Protecció Civil i Seguretat Ciutadana

Vigilants	10.840.951 pta.
-----------------	-----------------

4 Seguretat i Protecció Social

(Seguretat Social personal, atencions benèfiques)	25.525.000 pta.
---	-----------------

5 Sanitat

(Personal i manteniment CAP)	5.946.001 pta.
------------------------------------	----------------

6 Educació (Personal neteja escoles, manteniment edificis)

Llar d'infants, adquisició terrenys, equipaments	55.682.002 pta.
--	-----------------

7 Urbanisme

Arquitecte tècnic municipal	4.100.000 pta.
-----------------------------------	----------------

8 Benestar comunitari

Aigua, enllumenat públic, etc.	58.614.102 pta.
-------------------------------------	-----------------

9 Cultura, lleure i esport

(Personal, subv. entitats, manteniment poliesportiu, pavelló...)	127.550.144 pta.
--	------------------

10 Serveis comunitaris i socials

Llar Jubilats, Creu Roja	8.220.000 pta.
--------------------------------	----------------

11 Infraestructures bàsiques

Carrers i camins veïnals	135.530.976 pta.
--------------------------------	------------------

12 Regulació econòmica caràcter general

Servei de recaptació	12.000.000 pta.
----------------------------	-----------------

TOTAL DESPESES **550.137.848 PTA.**

Refinançament del deute

El crèdit és un dels mitjans dels quals disposa l'administració per tenir recursos econòmics a fi i efecte de portar a terme els objectius, sobretot inversions, que el govern municipal es fixa dintre de la seva capacitat per decidir.

No cal dir que aquest no és un recurs il·limitat, sinó que està subjecte a unes limitacions legals a fi i efecte d'evitar abusos.

Un dels límits més significatius és el % que representen els costos d'amortització i d'interessos anuals en referència a la capacitat de generació de recursos (ingressos corrents) que té la Corporació.

L'abatiment del preu del diner fa néixer la possibilitat de reestructurar l'activitat financera de la Corporació, buscant, en primer lloc, reduir el cost de les operacions de crèdit vigents i transformar aquest estalvi en una nova font de recursos, via crèdit, per dur a terme les inversions que la Corporació té aprovades per unanimitat de tot el consistori.

A l'agost de 1997, l'Ajuntament tenia concertades tres operacions de crèdit a un interès mitjà del 10,70% i per un capital de 234.730.185 pessetes.

La voluntat de l'Ajuntament, estudiades les propostes de refinançament, s'ha traduït amb la subscripció d'un nou crèdit, aquest de 340 milions de pessetes, que anul·larà els precedents i possibilitarà portar a terme part de les inversions previstes en el pressupost d'enguany.

Aquest nou crèdit s'ha subscrit a un interès variable referencial trimestralment al cost del diner que fixa el Mercat Interbancari de Madrid (MIBOR) i que en el moment de la signatura era del 5,3254%, (actualment 5,1%).

Com es pot comprovar fàcilment, l'interès actual és la meitat del que es pagava pels crèdits refinançats i aquesta circumstància representa un estalvi considerable (50%) del cost que per aquest concepte pagava fins aquest moment l'Ajuntament.

Les característiques del crèdit subscrit amb el Banc de Crèdit Local són les següents:

Capital: 340.000.000 pta.
 Tipus d'interès: MIBOR + 0'125% trimestral
 TAE: 5'3254
 Termini d'amortització: 12 anys
 Carència: 2 anys

No cal dir que el procés per a aquest tipus d'operacions financeres està regulat i hi intervenen, a part de la Corporació (que és qui proposa, aprova i signa el corresponent contracte, després d'un procés de sol·licitud d'ofertes i d'informació pública), el Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, qui estudia, informa i autoritza l'operació.

Quadre-resum refinançament del deute

Deute acumulat anterior: 234.730.185 pta
 Interessos: 107%
 Quota trimestral que es pagava: 12.000.000 pta

Refinançament 1997

Deute acumulat: 234.730.185 pta
 Crèdit per asfaltar carrers: 22.826.572 pta
 Crèdit per acabar el pavelló: 82.343.243 pta
 Total 340.000.000 pta

Interès: 5'3% (variable)
 Quota trimestral aproximada: 7.000.000 pta

Tot i que augmenta el capital la quota d'interessos és més baixa i, per tant, representa un estalvi substancial en relació amb els crèdits que s'havien subscrit anteriorment.

Urbanitzacions

L'enllumenat dels carrers d'Aiguaviva Park està en funcionament des de finals de l'any passat. S'ha restaurat el paviment dels carrers, reasfaltant-ne uns i arranjant els altres.

S'està donant tot el suport a la Junta de la Goba en les seves actuacions en relació a l'arranjament de carrers i regulació de la urbanització.

L'Ajuntament manté contacte amb totes les juntes de les diferents urbanitzacions, amb les quals treballa de manera conjunta en la resolució dels problemes que s'hi plantegen.

Edificis desocupats

L'habitatge del metge, situat al costat del dispensari, ha quedat desocupat i, per tant, és un nou espai de que l'Ajuntament pot disposar. També s'han desocupat un habitatge de mestre al col·legi Sant Iscle i la caserna de la Guàrdia Civil. Des de l'Ajuntament s'estan fent els passos necessaris i possibles perquè aquests dos espais puguin esdevenir equipaments municipals.

Objectors de consciència

S'ha ofert una plaça d'objector de consciència per realitzar tasques en els àmbits culturals i educatius. Uns altres dos joves del poble també estan efectuant hores de treball al Centre Cultural i l'Esplai que els són certificats per l'Ajuntament de tal manera que quan, més endavant, els toqui incorporar-se a fer la Prestació Social Substitutòria ja en tindran una bona part de realitzada.

Asfaltatge de carrers

L'Ajuntament té previst pavimentar diferents carrers de Vidreres durant l'estiu d'aquest any 98. En total s'asfaltaran quaranta carrers amb un pressupost global d'uns 80 milions de

pessetes, quantitat que es reparteix de la següent manera: 30 milions de les arques municipals, 20 milions de contribucions especials i 30 milions de subvenció de la Generalitat.

Els carrers que es pavimentaran, agrupats per ordre d'actuació prioritària, són els següents:

- Estrella, Juli Garreta, Joan Maragall, lateral Costa Brava, Santa Maria (parcial), Federico Garcia Lorca (lateral carretera).

- Montseny, Sils, Carrasco i Formiguera, avinguda Mediterrània, avinguda Mas Flassia.

- Gil Vernet, Josep Pla, Tramuntana, Sant Jordi, Doctor Trueta, Miramar, Sant Cristòfol, accés Poliesportiu i col·legi Salvador Espriu.

- Pau Casals, Dolors, Picornell, Sant Maurici, Antoni Gaudí, Amau de Vilanova, Salvador Espriu, Anselm Clavé, Narcís Monturiol, Joan Miró, Federico Garcia Lorca, Costa Brava.

- Girona, Prudenci Bertrana, Lleida, Jaume I, Paris, Folch i Torres, Maçanet, Eduard Toldrà, Plaça Rigau i Vinyals, Aragó.

Un dels molts carrers que serà pavimentat enguany

Terrenys del futur Institut

Els terrenys disposats per a la construcció del futur Institut ocupaven una superfície suficient però de perímetre força irregular. S'ha arribat a un acord econòmic (per un total de 5 milions de pessetes) amb diferents propietaris dels terrenys del voltant amb la finalitat de poder crear un espai més regular i ampli. Així, s'ha pogut oferir al Departament d'Ensenyament de la Genera-

lital un terreny més que suficient per a la construcció del nou edifici (prevista per al 2001) i que, a més a més, permet habilitar-hi un espai per a usos esportius, ja que en total la peça té 26 000 metres quadrats de superfície.

Manteniment del CAP

Fins ara, aproximadament el 50% de les despeses de manteniment del Centre d'Atenció Primària (CAP) corrien a càrrec de l'Ajuntament. S'acaba de firmar un conveni amb el Servei Català de la Salut pel qual aquest organisme adquireix el compromís, d'una banda, d'aportar un milió i mig de pessetes més per a aquest any i, d'altra banda, d'assumir la despesa total del manteniment del CAP en un termini de tres anys.

Conveni amb l'Ajuntament de Lloret

S'ha firmat un conveni amb l'Ajuntament de Lloret de Mar per a la gestió dels residus municipals amb el qual el nostre municipi s'assegura l'accés a l'abocador gestional pel municipi veí. L'Ajuntament de Vidreres formarà part de l'entitat gestora i pagarà el preu d'utilització d'aquest equipament, que és de 1.430 pessetes per cada tona que hi aboqui.

Àrea Bàsica de Salut (ABS) Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Per facilitar l'accessibilitat i evitar esperes inútils, hem organitzat la nostra feina en diferents horaris.

Visites programades: Són les consultes que es concerten prèviament amb dia i hora a iniciativa dels professionals dels equips sanitaris i destinades preferentment al control dels malalts crònics. *Les fem durant les dues primeres hores del matí.*

Visites amb cita prèvia: Són les consultes que demanen vostès mateixos prèviament, amb dia i hora concertada. Aquestes consultes sovint poden esperar més d'un dia i, per tant, es donarà hora de visita per als dies següents. Així us podrem atendre millor.

Visites espontànies: Són les consultes, no urgents, sense cap cita. Les visites amb cita prèvia i espontànies les fem a l'interval horari de les 11 del matí a la 1 del migdia. No es donaran visites per més enllà de la una del migdia, si no són urgents.

Visites urgents: Són les que per les seves característiques de dolor, inici o gravelat han d'ésser ateses en el mateix moment que amben al Centre d'Atenció Primària (CAP).

Visites a domicili: Són les que es realitzen quan el malalt no es pot desplaçar al CAP. Sempre que sigui possible, és aconsellable que el malalt vingui al CAP i serà atès d'immediat (penseu que en el CAP tenim més mitjans per atendre-us).

Receptes: Cada vegada que vingui de visita programada amb els equips sanitaris es revisarà la medicació. Si no ve de visita, deixi a recepció *la tarja de medicació i les còpies de les últimes receptes* i no els cartronets ni les cartilles. Si les receptes són d'un altre metge n'haurà de parlar amb el seu metge.

Observacions: Els professionals sanitaris i no sanitaris ens reunim periòdicament per tractar temes i qüestions que beneficien la seva salut i milloren la nostra relació amb vostès. Per tant, han d'entendre que probablement se'ls podrà donar hora de visita per al mateix dia. Però, en els dies de reunió, l'equip de guàrdia els visitarà a una hora concertada si es que no poden esperar a l'endemà. Les consultes d'urgències no tenen la mateixa funció que les visites a la consulta habitual. *Demanem la seva comprensió i col·laboració.*

Servels que s'ofereixen a la població en el CAP de Vidreres: Unitat d'atenció a l'usuari (admissions, administració...), infermeria d'adults, infermeria pediàtrica, medicina general, pediàtria, llevadora, extraccions de sang (anàlisi), educació i control maternal, atenció continuada (urgències) les 24 hores del dia per a tota l'ABS.

Institut Català de la Salut

Obres al pavelló cobert

L'empresa Busquets-Sitjà ha començat les obres de la darrera fase del pavelló cobert, que tenen un termini d'execució de sis mesos i un cost de 81 milions de pessetes. Si no hi ha cap contratemps, el nou equipament esportiu es podrà inaugurar pels volts de la Festa Major.

Grades i vestidors del camp de futbol

S'han iniciat els treballs que han de representar la finalització de les obres de construcció de les grades i vestidors del camp de futbol municipal. Esperem que el pròxim estiu ja es pugui complir amb uns vestidors en condicions i dotats d'aigua calenta i calefacció.

Compra de cadires

S'han adquirit tres-centes cadires de plàstic que es troben a disposició de totes les entitats de Vidreres.

Adquisició de terreny urbà

L'Ajuntament ha adquirit uns terrenys urbans situats al carrer Orient, al costat del CAP i molt a prop del col·legi Sant Iscle. Aquests terrenys, que tenen una superfície total de 2.655 metres quadrats i que han costat 10 milions de pessetes, es destinaran a ampliar en el futur l'oferta municipal d'equipaments culturals i esportius.

Des que el mes novembre de 1991 va debutar en el Cros de Santa Coloma de Farners, l'atleta del Club Olímpic Vidreres, Gemma Masnou Barrera, de 17 anys d'edat, ha progressat continuament fins a fer-se un lloc entre l'elit de les corredores de Cros de l'Estat espanyol de la seva categoria i de proclamar-se campiona d'Espanya juvenil de 3.000 metres lliures, prova de pista en la qual té acreditada una millor marca de 10'15". Entrenada per l'Antoni Ramon, que va ser qui va induir-la a practicar l'atletisme, el somni de la Gemma Masnou es competir amb la selecció espanyola als Jocs Olímpics de l'any 2000, que se celebraran a Sidney (Austràlia), i a curt termini el seu objectiu és anar al Mundial que tindrà lloc a Marrakesh aquest mes de març.

Dibuix d'Elera Moreno.

Gemma Masnou, una atleta amb futur

Com vas començar a practicar l'atletisme?

Quan feia 5è d'EGB en el col·legi de Vidreres, l'Antoni Ramon em va dir si volia fer atletisme, vaig provar-ho i em va agradar. Vaig debutar en el Cros que es va celebrar el novembre de 1991 a Santa Coloma de Farners i pel que fa a les proves de pista, la meua primera competició va ser una cursa de 2.000 metres de la lase comarcal que es va fer a Lloret de Mar i en la qual vaig quedar tercera.

Des d'aleshores has competit en nombroses proves i has obtingut bons resultats, quants títols has aconseguit i quina victòria t'ha fet més il·lusió?

Fins ara he aconseguit 73 títols i 66 medalles i la victòria que més il·lusió m'ha fet va ser la que vaig obtenir l'estiu de 1997 a Lleida, on vaig proclamar-me campiona d'Espanya juvenil de 3.000 metres a l'aire lliure amb un registre de 10'21".

Dins l'atletisme hi ha moltes proves, per què vas optar per practicar el Cros i els 3.000 metres lliures?

Practico el Cros perquè és la competició que més m'agrada, i voldria que s'incloués en el programa olímpic, però també m'he especialitzat en les curses de 3.000 metres lliures perquè tinc clar que cal participar en alguna prova de pista, ja que tenen més projecció.

Quan es duen a terme aquestes competicions?

La temporada atlètica cada cop es més llarga, ja que ara comença al novembre i no s'acaba fins ben entrat el juliol. Els crossos es corren els d'umenges, mentre que les curses de pista, que quan fa bon temps es fan a l'aire lliure i a l'hivern a poliesportius, se solen realitzar els dissabtes.

Quin tipus d'entrenament realitzes habitualment?

Tot i que es planifica a principi de temporada en funció

del calendari i varia en funció de com et trobis i de les competicions, puc dir que normalment entreno a Vidreres durant una hora i mitja diària, sota la supervisió de l'Antoni Ramon, que ha estat l'únic entrenador que he tingut des que vaig començar i que m'acompanya a totes les competicions en les quals participo. De dilluns a dijous m'entreno els matins tota sola, i els divendres ho faig a les tardes juntament amb altres atletes del Club Olímpic Vidreres, un

La Gemma en el Cros que es va córrer a Santa Coloma el novembre de 1991, prova en la qual va debutar en el món de l'atletisme quan era alevina.

club d'on han sortit i continuen sortint grans atletes. A més de l'escalfament previ, i pel que fa al tipus d'entrenament, els dilluns, dimecres i divendres estic rodant durant 45 minuts i, per tant, com a uns 8 quilòmetres diaris, i els dimarts i dijous realitzo sèries de velocitat, que consisteixen en alternar curses curtes amb períodes de repòs per a recuperar-te. Habitualment es fan mitja dotzena de curses d'un minut o bé de 1.000 metres i cada cop que n'acabes una es reposa uns dos minuts, interval en el qual es controlen les pulsacions per veure quan temps triges a recuperar-te de l'esforç. A més d'aquests exercicis, cada dia vaig al gimnàs, on faig estiraments, treballa els abdominals, la potència,...

En quins apartats has notat més millora, gràcies als entrenaments i competicions?

A base d'entrenar i competir he anat millorant la tècnica, el moviment dels braços, el ritme respiratori i la potència, però encara em fa falta treballar més la força, continuar millorant la tècnica i, sobretot, guanyar velocitat de cares a tenir un bon *sprint* final.

Aleshores, trobes que el teu gran handicap és la manca de velocitat terminal?

Tot i que ja he millorat una mica, sobretot a les proves de pista, encara em fa falta tenir més velocitat per acabar les curses amb més garanties, ja que, de moment, les corredores de 800 metres són més ràpides que jo. A mi m'agrada començar a un ritme fort i mantenir-lo fins al final.

Et suposa un gran sacrifici compaginar l'atletisme i els estudis?

Un gran sacrifici no, el que passa és que no tinc gaire temps lliure entre els entrenaments i competicions atlètiques, per una banda, i els estudis, per l'altra, però no m'importa ja que vull compaginar ambdues activitats perquè a més de millorar el meu rendiment com a atleta vull estudiar INEF (Educació Física) i tinc clar que mai no deixaria d'estudiar per dedicar-me exclusivament a fer esport.

Si aproves el COU i la selectivitat, l'any vinent començaràs a estudiar INEF, això comportarà que entre setmana deixis de viure a Vidrieres, com et plantejges aquest canvi?

La meva intenció és entrar a la Residència Joaquim Blume de l'Hospitalet, ja que puc demanar una beca perquè l'any passat vaig quedar campiona d'Espanya juvenil de 3.000 metres. També hi hauna la possibilitat d'anar al CAR de Sant Cugat, però prefereixo la Joaquim Blume perquè el nivell d'exigència en quan a progressió atlètica és menor.

Pel que fa a la teva carrera atlètica, quins objectius et fixes?

El meu gran somni és competir amb la selecció espanyola als Jocs Olímpics de l'any 2.000, que se celebraran a Sidney (Austràlia). Pel que fa a la temporada actual, en cros m'agradaria quedar entre les sis primeres del Campionat d'Espanya per anar al Mundial que es farà el mes de maig a Marrakesh (Marroc). Quant als 3.000 metres a l'aire lliure demanen una marca de 9'30 i jo tinc 10'15", marca que vaig aconseguir a les pistes del GEIEG el passat 10 de gener, i per tant hauna de rebaixar el meu registre en 45 segons, cosa que em sembla força difícil, ja que jo em conformaria amb acabar l'any amb una marca de 10 minuts.

Trobes que a les comarques gironines hi ha bones instal·lacions per a la pràctica de l'atletisme?

Tot i que comparat amb Barcelona crec que en fan falta moltes més, el que és cert és que tant les del GEIEG de

Podi de la cursa de 3.000 metres celebrada a Lleida l'estiu de 1997 en la qual la Gemma es proclamà campiona d'Espanya juvenil

Girona, com les de Palafrugell i les de Lloret de Mar, que són on anem normalment, estan molt bé.

Vius amb els teus pares, en Pere Masnou i la Carne Barrera. I la teva germana gran, la Susanna, trobes que et donen suport?

La meua família el que vol és que practiqui l'atletisme però sense descuidar els estudis i com que és el que faig em responen molt bé i em donen tot el suport que necessito, motivant-me i acompanyant-me a moltes competicions.

Parlant de competicions, als teus 17 anys ja has participat en moltíssimes, quines recordes especialment?

A més del primer cros que vaig córrer a Santa Coloma i del campionat celebrat a Lleida l'any passat on vaig proclamar-me campiona d'Espanya juvenil, tinc un bon record de gairebé totes les competicions en les quals he participat, tant de les proves, siguin crossos o curses de pista, que es fan a les comarques gironines com les que s'han dut a terme a diferents llocs de Catalunya i l'Estat espanyol, com ara Sabadell, Toro (Zamora), Vitoria, Elgoibar, Lasarte (Sant Sebastià), València...

Per acabar, quina opinió et mereix un tema com el dopatge, malauradament sempre present quan es parla de l'atletisme d'elit?

A l'atletisme d'elit hi ha dopatge perquè es nota en els resultats i tothom vol guanyar, però amb el risc que corren, ja que es juguen la carrera, tot i que en algun cas aconseguen camuflar-ho i no ser descoberts, no sé què els passa pel cap als atletes que ho fan, encara que suposo que també depen dels managers que tenen. Jo crec que amb el dopatge enganyes a la gent i a tu mateix, que els èxits si han de venir ja vindran i que la meta de cada atleta ha de ser arribar al màxim del que el seu cos li permet.

Programa d'activitats

El Centre Cultural Municipal de Vidreres ha programat les següents activitats per a l'any 1998:

<p>Per a joves i adults</p> <p>Guitarra d'animació Dia: a concretar. Tècnic: Fonso Castillo.</p> <p>Pintura a l'oli Dia: dimarts, de 2/4 de 3 de la tarda a 2/4 de 10 de la nit. Tècnic: Margarita Saenz.</p> <p>Aula de tapis Dies: dimecres i dijous, de 5 de la tarda a 9 del vespre. Tècnic: -Babeus-</p> <p>Sevillanes Dia: dijous, de 1/4 de 8 a 1/4 de 10 del vespre. Tècnic: Mentxell Cardellach.</p>	<p>Taichi Dia: dijous, de 2/4 de 8 a les 9 del vespre. Tècnic: Enric Paralta.</p> <p>Per a nens i estudiants d'ESO</p> <p>Escacs (jugar a escacs pot ser molt divertit) Dia: dilluns, de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 de la tarda. Edat: de 10 a 14 anys. Tècnic: Manel Castellanos.</p> <p>Taller de guitarra (imagina't cantant i tocant la guitarra... xicotet) Dia: dijous, de 2/4 de 6 a 7 de la tarda. Edat: de 8 a 14 anys. Tècnic: Alex Corretja.</p>	<p>Coral infantil (vine a cantar i trobaràs) Dia: dilluns, de les 5 i 10 minuts a 6 de la tarda. Edat: de 8 a 14 anys. Tècnic: Cristina Bota.</p> <p>Espai d'expressió (bella, mou-ta, expressa!...) Dia: dimarts, de 2/4 de 6 a 7 de la tarda. Edat: de 6 a 10 anys. Tècnic: Mentxell Cardellach.</p> <p>Belles arts (les la teva obra d'art) Dia: dimarts, de 2/4 de 6 a 7 de la tarda. Edat: de 6 a 10 anys. Tècnic: Margarita Saenz.</p>
--	--	---

Escola de Música Municipal

* Secció de clàssic

Assegura l'assoliment de tot el currículum que exigeix la LOGSE dins del Grau Elemental, alhora que es prepara l'alumne per a la prova d'accés al Grau Mitjà.

Assignatures de teoria: llenguatge musical, audició i cant coral.

Instruments: baix elèctric, clarinet, contrabaix, flauta travessera, guitarra clàssica, orgue, percussió clàssica, piano, saxofon, trompeta i violí.

* Secció de modern

Per gaudir d'una bona interpretació musical cal disposar d'un ampli programa d'estudi.

Assignatures de teoria: teoria musical i harmonia, solfeig rítmic i educació de l'oida.

Instruments: baix elèctric, percussió, batena, piano i teclats, guitarra elèctrica, veu i saxofon.

Actualment, els professors de l'Escola de Música Municipal, que també imparteix cursos de guitarra d'animació, combo de percussió, combo instrumental i cant coral, són: Narcís

Domingo (llenguatge musical), Cristina Bota (llenguatge musical i piano), Esther Carrillo (piano), Joan Bas (llenguatge musical, guitarra clàssica i baix), Alfonso Castillo (guitarra elèctrica), Enric Canadà (batena i percussió), Jaume Torroella (saxu, clarinet i flauta travessera), Dènia Guerra (veu), Àlex Carrera (llenguatge musical i piano).

Per altra part, cal recordar que al Centre Cultural hi ha el **Servei d'Informació Juvenil**, en el qual es poden consultar temes com ara tipus de contractes laborals, objecció de consciència, informàtica, turisme rural, estudis universitaris a Catalunya, Servei Català de Col·locació...

Des del passat mes de febrer, el Centre Cultural també ofereix la possibilitat de realitzar dos **cursos d'educació en el lleure**, concretament el de monitor i el de director. Tots dos cursos estan subvencionats pel Fons Social Europeu i el Departament de Treball i permeten obtenir el carnet de monitor o de director d'activitats en el lleure homologat per la Generalitat.

Per obtenir més informació sobre les activitats esmentades podeu dirigir-vos al Centre Cultural Municipal, ubicat en el 1r pis del número 158 del carrer Costa Brava, o bé trucar al telèfon 87 50 85.

Grup de dansa infantil i sevillanes. (Foto: Estudi Albert)

El dinamisme de la Llar de Jubilats

Avui farà gairebé deu anys que es va posar en funcionament la Llar de Jubilats de Vidreres, i aquest fet ja es, per si sol, un motiu de satisfacció tant per als qui hi venim tot sovint, com per a la resta del poble.

Com passa en totes les iniciatives noves, la Llar de Jubilats va tenir uns començaments difícils, perquè va costar força que la gent del poble s'acostumés a participar-hi. Va ser gràcies a la gestió de la Junta dirigida pel senyor Josep Sarda que es va aconseguir fer encaixar la Llar dins el tarannà de Vidreres, tot organitzant festes, viatges o presentacions de llibres, o exposicions de pintura, que van tenir una molt bona acollida entre tot el poble. I a partir de l'empenta de l'antiga junta, es va aconseguir que cada vegada més gent gran de Vidreres vingues a passar-hi la sobretaula, tot compartint les penes dels personatges de les telesèries d'haver-hi dinat, veient la Man Pau, o reunint-se al voltant de l'entranyable bingo.

Aquests van ser uns anys molt bons de la nostra entitat, en els quals ens vam convertir no tan sols en una veritable llar per a tota la gent gran, sino també en una gran família on les inquietuds dels uns eren les dels altres, i això va ser possible gràcies a la bona disposició de tots aquells que

ens vanien a visitar cada tarda, i la cordial col·laboració del personal que ha tingut cura de la conservació de les instal·lacions.

I ara mateix la nostra Llar encara sembla tenir més acceptació, ja que cada vegada som més els qui ens hi trobem, i que en gaudim, perquè *-quants més serem més nurem-*; i si no us acabeu de creure això que us diem, només cal que ens vingueu a visitar algun dia, i veureu que no som una entitat tancada, sino que cada vegada més la gent s'hi sent més bé, i fins i tot, hem ajudat a formar unes

noves parelles que de ben segur contribuiran a rejevenir la nostra Llar.

Es per tot això que us acabem de dir que la Junta que en aquests moments té cura de la Llar desitja continuar portant-la de manera tan eficient com van fer els nostres antecessors, per contribuir, així, a fer més gran aquesta nostra família que dia rere dia es retroba a la seva Llar.

Us emplacem, doncs, fins el pròxim diumenge, quan de nou hi haurà ball a la nostra llar.

La Junta de la Llar de Jubilats

Les obres de la Llar de Jubilats de Vidreres. El 24 de gener passat es va celebrar el 5è aniversari de la Llar de Jubilats.

La festa del cinquè aniversari

Una gimcana celebrada el novembre de 1993, després de fer múltiples reunions preparatòries, va ser la primera activitat organitzada per l'entitat del municipi que, amb posterioritat, s'anomenaria Grup d'Esplai Vidrerenc. Molts dels participants en l'organització d'aquesta primera activitat conservem encara la medalla commemorativa que se'ns va lliurar, una medalla de fusta amb una cinta amb les quatre barres que, a l'anvers, portava la llegenda *Gimcana Vidrerenc* i un dibuix amb dues flors, un núvol i un sol, i que, al revers, posava *Novembre 1993 Grup d'Esplai*.

Avui ens disposem a preparar la celebració del 5è aniversari d'aquest acte. Hi participem tots, des del més petit al més gran, uns preparant la moguda, altres prenent part en les diverses activitats, i d'altres venint a fer un vol.

Els més petits, els més bonics, ja estan ben enleïnats preparant objectes per a la seva paradeta; **els mitjans**, els més trempats, també es preparen fent servir fils amb una tècnica molt moderna; **els grans**, els més treballadors, els sorprendran explicant-nos alguna cosa sobre clics; **els joves**, més revolucionaris, preparen una moguda jove i un seguit d'activitats fantàstiques; i **els XL**, els més autèntics, redactaran la revista del cinquè aniversari i prepararan una activitat.

Imatge de la gimcana celebrada el novembre de 1993, primer acte organitzat pel Grup d'Esplai Vidrerenc.

Us informarem més ampliament quan s'apropin els dies de la celebració a la qual esteu tots convidats.

El Grup d'Esplai Vidrerenc es troba al número 16 del carrer Nou i per fer qualsevol tipus de consulta podeu venir-hi els dissabtes de 7 a 2/4 de 8 de la tarda.

Be, doncs, per acabar només ens resta dir **TROBEM-NOS-HI! ON? A LA FESTA! ON, SI NO?**

Participants en les activitats organitzades pel Grup d'Esplai el Nadal de 1996.

Resum històric i situació actual del CEIP Sant Iscle

Tot el col·lectiu del CEIP «Sant Iscle» de Vidreres (pares, alumnes i professors) volem aprofitar l'espai que tenim en aquesta revista per desitjar-li una llarga vida, al temps que agraim poder-hi participar.

Aprofitarem per fer un petit resum de la història de la nostra Escola, que porta el nom del patró de Vidreres, i la presentació de la situació actual.

L'edifici de primària es va inaugurar el 1960 i constava solament de la planta baixa, i en un costat hi anaven els nens i a l'altre les nenes. El 1965 va entrar en funcionament el primer pis i el 1975, a causa de la saturació d'alumnes i la manca d'espai, es completà l'edifici amb el segon pis.

Com que la demanda de places escolars augmentava, el 1980 va entrar en servei el parvulari, que es va situar al final de pati, ja que l'edifici de primària no es podia engrandir més.

Tot i les successives ampliacions, no va ser fins l'any 1983 que l'Escola va solucionar els problemes de saturació d'alumnes i de manca d'espai amb la inauguració del col·legi «Salvador Espriu». A partir del 1986 va començar una reforma de tot l'edifici que, feta per etapes, va acabar el 1991 i que ens ha deixat l'Escola en la situació actual.

En aquests moments, la comunitat escolar del «Sant Iscle» està formada per quatre aules d'Educació Infantil amb 80 alumnes i sis aules de Primària amb 132, és a dir, un total de 212 alumnes que són atesos per 14 mestres, que complen amb l'ajuda i la col·laboració de l'APA.

A més de les 10 aules ja esmentades, una per cada grup, l'Escola disposa actualment d'aules dedicades a música, audiovisuals, laboratori, taller, ordinadors i psicometrocitat.

Tot i que no ens podem queixar, pel que fa a equipaments, ens manca el gimnàs i també hem trobat a faltar la presència del conserge des que el Sr. Braulio es va jubilar.

Llar d'infants: Passar-ho bé i aprendre

Ens agrada que hi hagi una revista al poble i ja que se'ns hi ha reservat un espai cada trimestre us anirem explicant el que fan els més menuts a la Llar d'Infants.

L'objectiu de la nostra escola és que els nens/es s'ho passin d'allò més bé i així poder anar aprenent un munt de coses noves.

La nostra manera de treballar ens ha portat a organitzar uns «min-tallers»: pintura, disfresses, experimentació amb aigua i diferents materials... on els nens aprenen i gaudeixen d'allò més!

També fem un seguit de sortides tant pel poble com a fora que ens agradarà de poder anar-vos explicant. Fins a la propera!

Una mica d'història del Salvador Espriu

Fer un cop d'ull al llibre d'actes de l'escola Salvador Espriu es capbussar-se dins la seva història. El podríem subtítular «Un llibre de records». Una paradeta aquí, una paradeta allà, comencen a destilar fragments de pel·lícules passades que es barregen en el temps, de manera que perdo el sentit cronològic dels esdeveniments.

Això és segur: la primera acta del Claustre té data de 15 de setembre de 1983. El Claustre estava format per nou mestres, dels quals en queden quatre. Alguns veníem de l'escola Sant Isidre, d'altres no, però tots estàvem una mica espantats, com sempre que es comença de cap i de nou.

La situació de l'escola era magnífica, solitària, però voltada de camps i amb una bona vista sobre el Montseny, nevada durant aquell hivern. En canvi, el pati estava ben palat: l'era pena de veure'l, no hi havia ni un arbre. Quan va arribar el bon temps, la calor era angoixant, sense ni una ombra. Diputació i Ajuntament ens varen proporcionar alguns arbres i, en poc temps, van sorgir a la part alta del pati uns jardinetes més aviat esmirats que, pomposament, vam batejar amb el nom de Versalles.

Segueixo fullejant... repeticions n'hi ha, més aviat reiteracions, dina jo.

- Aquestes jardineres s'han d'arreglar.
- On aneu de colònies?
- Aquest camí està ple de ciots. Però no l'havien d'asfaltar? (28 de març de 1985).
- Que farem per Sant Jordi?

Ah! Sant Jordi! ja veig la pel·lícula... Era un Sant Jordi particularment interessant per inaudit. El Sant (un mes-

tre), magníficament guarnit, anava muntat damunt d'un cavall, també magnífic, galopant pel pati de l'escola, morts de por, cavall i Sant, defensant una princesa (una alumna) davant l'admiració d'un públic infantil bocabadat.

La fantasia té cops amagats. M'explico. Tothom, qui més qui menys, ha desitjat triar la capital de l'estat, del seu propi estat, la d'un país imaginari on tot és possible. Per això no em va sorprendre quan en un examen vaig llegir: la capital d'Espanya es Benidorm. Com podia sorprendre'm? Que potser no sabem que, per a alguns, el centre del món hauna de ser una ciutat on hi hagués discoteques, moltes discoteques, (encara que siguin d'avis, pel que sembla), o bé sorra, molta sorra, o festivals a dojo?

Segueixo fullejant i veient pel·lícules... Començava el curs 1996-97, com tots els cursos escolars, amb cares noves, repletes nous, projectes nous... però totes érem conscients que s'iniciava una etapa nova dins la història del Salvador Espriu. De fet, a la vida, tot són etapes. Al Claustre de professors hi havia cares noves (benvingudes), però n'hi faltaven algunes de les que ens havien acompanyat durant tants anys. La vida no es reversible. Ens sabia molt de greu no poder sentir més allò de:

-Els iogurts caduquen al febrer- (I quin rosec!).

Jornades Culturals a l'IES de Vidreres

Des de l'inici de l'activitat docent en el curs 1995-96, l'IES de Vidreres organitza unes **Jornades Culturals** que coincideixen amb la setmana del **Ranxo** i del **Carnaval**. Aquest any hem celebrat ja les **Terceres**.

Col·laboren tots els professors, l'Associació de Mares i Pares, l'Ajuntament de Vidreres i diferents entitats i botigues i comerços del poble.

Coincidint amb aquestes **Jornades Culturals**, 126 alumnes han fet una **Sortida a la Neu** de tres dies de durada acompanyats per 8 professors, l'anomenem la **Setmana Blanca**. Hem quedat bocabadats de la rapidesa amb la qual els alumnes de 1r d'ESO (els més petits) han après a esquiar i patinar sobre gel. Cal fer referència que aquesta sortida cada any s'ha fet més popular entre l'alumnat, ja que s'ha passat de 30 a 126 nois i noies que fan esquiar.

El dimecres 25 de febrer de 8'30 a 10'30 hores s'han

fet els següents **Tallers**: cuina, revista, escacs, fang, internet, fotografia, màscares, jocs de cartes i jocs de taula. De 11'30 a 13'30 s'han realitzat aquests **Seminars**: música, tapis i braçalets, cant coral, coreografia, teatre, circ, orientació esportiva, hipica, construcció d'estels. Excepte l'orientació esportiva i la hipica s'utilitzen les aules, els tallers i laboratoris de l'Institut, fins i tot per poder fer fotografia es va habilitar una classe.

El dijous 26 de febrer es va dedicar a fer excursions a paratges i llocs propers de les rodalies i que serveixen com una sortida de tutoria. Els llocs que es varen visitar foren: Sant Maurici, Caulès, les Termes de Caldes, la Font de les Closes i els aiguamolls de Sant Sebastià.

El divendres 27 de febrer es quan els alumnes s'ho passen més bé, ja que es van fer **Representacions** (himnes de l'IES, coreografia, esquetxos) i una **Representació Teatral**: «Destemps», del grup *La Genial*.

Joaquim Llucià, un artista innovador

Enguany farà 25 anys de la mort voluntària de Joaquim Llucià i Olivet. Evidentment, aquest artista del que anomenem abstracte, no va gaudir en vida del reconeixement de la crítica, ni del públic, però, darrerament, sigui en l'exposició *La pintura dels setanta a Barcelona*, feta al MACBA i, sobretot, en la mostra *L'ombra del temps*, al Museu d'Art de Girona i la Casa de Cultura de Girona, el personatge ha estat reconegut com un dels artistes, dins del corrent informalista català, més personal i creatiu.

Anem a pams. En Kim Llucià, com tothom l'anomenava, va néixer a Vidreres el 1929. El seu pare era melge de reconegut prestigi al poble i a la comarca. Vivien al carrer Sant Feliu, actualment Deufofeu. En Kim Llucià va anar a escola a Vidreres, per tant, les amistats, professors, paisatges, la guerra civil... foren de vital importància en la seva formació. En Ramon Garriga m'explicava que destacava en el dibuix i que, més d'un cop, intercanviaren redaccions per dibuixos per tal de potenciar les habilitats pròpies i treure bones notes. En aquest temps, Llucià ja preferia la lectura als jocs a l'aire lliure. La mort l'any 1944 del Dr. Llucià, en plena postguerra, fou un daltabaix familiar que portà la família a viure el 1944 a Figueres i el 1947 a Barcelona, on treballarà amb un decorador de prestigi. Viatges a París, Brussel·les, Finlàndia i Suècia li obriren els ulls a la modernitat europea tan escassa a l'Espanya dels cinquanta i seixanta. Amb un grup d'amics del Cercle Artístic de Sant Lluç funda el «Cicle d'Art Avui», que pretén difondre l'art d'avantguarda propi i d'altres creadors europeus, així com dinamitzar l'ambient creant el premi de dibuix Joan Miró. A grans trets, aquesta podria ser la biografia sumària de l'artista que l'abril de l'any 1973 presenta a Barcelona la que hauna d'haver estat la gran exposició de la seva vida. El poc ressò de l'exposició, o això era el que ell creia, el va desestabilitzar i el 6 de setembre d'aquell mateix any va decidir deixar-nos.

Amb Vidreres s'hi relacionà altra vegada l'any 1969, arran de la decoració del restaurant de la urbanització Mas Flassià, una obra que ell va portar íntegrament a terme i que li va permetre retrobar, en les múltiples visites al restaurant, a vells amics vidrerencs.

Per què Llucià és considerat un innovador dins l'informalisme català? Doncs, perquè va ser el creador d'una tècnica artística absolutament personal i intransferible: el metall i, sobretot, els papers metal·litzats, els papers de plata, amb els que va crear l'expressivitat idònia del seu pensament. Són peces que, des del 1958, incorporen el collage, a on la superfície del quadre es cada dia menys gruixuda a diferència de l'informalisme de, per exemple, Tapies, Guinovart... més terrenals i contundents. Per la

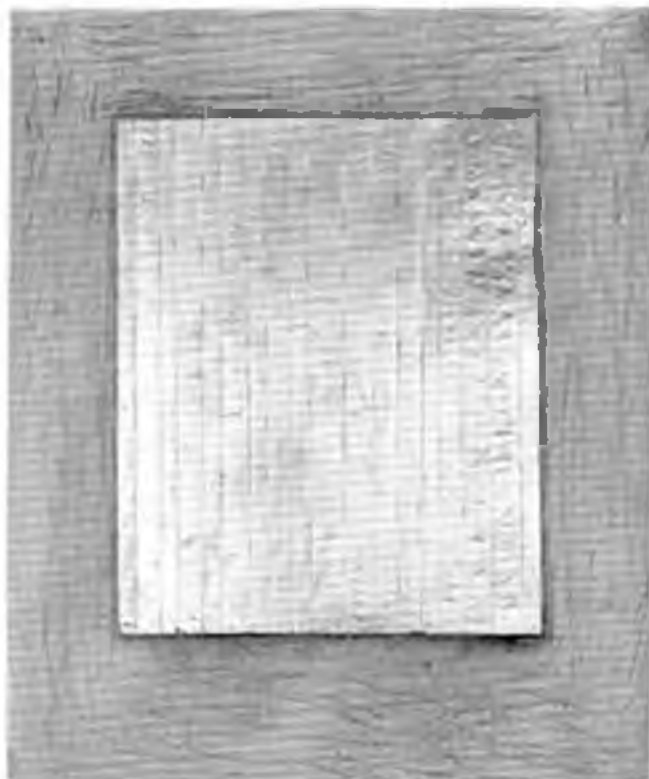

Apunt Sant Lluç, 1953
Dibuix al carboni 50x25cm

Amèlia Riera, Ove Peltjö, Joaquim Llucià, Carles Mena, Lluís Boech i Francesc Vallbuena, components del grup Cicle d'Art d'Avui.
Fotografia: Xàvier Miserachs, 1964.

qual cosa aquestes peces metal·litzades i/o metal·liques necessiten la llum que es converteix en un element indispensable, i interactiu, que revesteix l'obra de tantes visions i lectures com classes de llum incideixen en la superfície

Integració d'una forma platejada, 1959
Collage 39x60,5cm.
Col·lecció Fundació Puig, Barcelona

del quadre. És en aquest joc, llum-reflexos, a on Lluçia fa la seva gran aportació a l'informalisme, a l'abstracció. La llum que Lluçia pren com a metàfora de l'espiritualitat, del més enllà, de la raó, del coneixement, en definitiva, de tot l'entrellat que mou l'evolució de l'home i que l'home ha traduït secularment en el rerefons de qualsevol religió. Lluçia defuig, en la seva creativitat, de centrar-se en l'home com a tal i es concentra, gairebé exclusivament, en el

Escola Nacional de Vidreres, 23 d'octubre de 1941
(el 41 per la dreta de la segona fila de dalt és Joaquim Lluçia).
Fotografia de la col·lecció de Ramon Garriga

pensament etern, indefinible, en el que no es coneix. Es pot dir que l'obra de Lluçia anava a contracorrent en una època, els anys 70, en la qual el materialisme, en tots els seus aspectes -artístics, ideològics, socials-, prenia cos, ell, però, va determinar ésser espent.

Sebastià Goday

L'hora del conte a la Biblioteca

La Caputxeta ha visitat la nostra Biblioteca en el marc de l'activitat anomenada l'Hora del Conte i amb motiu de la celebració del seu 300 aniversari. Així, els escolars més petits de Vidreres (al voltant de 230 nens) han pogut gaudir escoltant una vegada més la clàssica història, però en aquesta ocasió narrada per la dolça veu de la protagonista.

Hem creat, per aquest motiu, el «Racó de la Caputxeta», on hi ha una exposició de diferents versions del conte que han deixat a la biblioteca nens i nenes de Vidreres.

Tanmateix, tots els escolars que ens han visitat han tingut l'oportunitat de distressar-se i han fet variades i divertides representacions teatrals del conte.

Tot això es realitza, una vegada més, amb l'objectiu d'apropar els infants al món dels llibres i crear en ells la necessitat i l'hàbit de llegir.

Per altra part, cal destacar que des del passat mes de gener la Biblioteca ja disposa de la connexió a la xarxa Internet, que està a disposició de tots els usuaris.

La Caputxeta explica la seva història.

El Sol de Rialles torna de nou a Vidreres

L'any 1973 neix a Terrassa, dins l'entitat Òmnium Cultural, un moviment anomenat *Rialles*, amb l'objectiu de potenciar la celebració d'espectacles en català per a la mainada. Aquests espectacles van entroncar amb el projecte de Normalització Lingüística que s'havia endegat a Catalunya, però també es buscava educar els nens i nenes amb uns continguts cívics i culturals que difícilment es podrien trobar en altres entorns.

L'any 1980, Vidreres es va incorporar a *Rialles* gràcies a l'acolliment d'entitats com el Casino la Unió, l'Associació de Pares d'Alumnes o l'Ajuntament, i així es van poder organitzar diverses activitats durant tres cursos escolars, concretament fins el 1983, any en el qual es deixa de pertànyer a l'esmental moviment.

Passen els anys i el novembre de 1997, coincidint amb el 25è aniversari del naixement de *Rialles* i gràcies al suport de l'Ajuntament, es tomen a organitzar espectacles per a la mainada i el jovent, adherint-se novament Vidreres al moviment. Per altra part, s'inaugura la nova sala municipal Casino la Unió, un esdeveniment que fa que els espectacles, que per si mateixos ja són de qualitat, adquireixin molta més rellevància.

Amo aquesta oferta, doncs, podem oferir als nens i nenes i nois i noies un lloc de trobada on cada mes s'ho passaran molt bé gaudint dels espectacles més diversos.

A continuació us informem de la relació d'espectacles que hem preparat per aquesta temporada:

16 DE NOVENBRE: *Nas, Nas, Nas* (Dreams Teatre)

21 DE DESSEMBRE: *Els Cavallers del nas vermell* (Companyia Íntima la Puça)

25 DE GENER: *Cucudruhu* (Boca Rica)

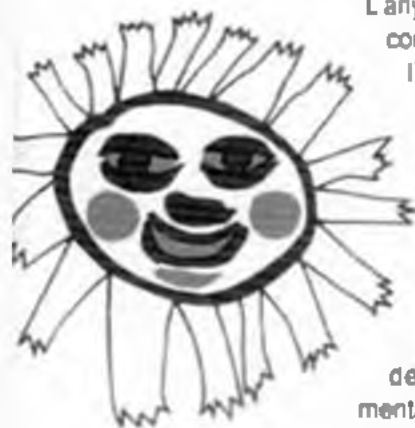
15 DE FEBRER: *El retorn al país del mai més* (Teatre Cordó)

22 DE MARÇ: *La Blancaneus* (Dreams Teatre)

19 D'ABRIL: *Guempau* (Estaquilrot)

17 DE MAIG: *El fantasma de Canterville* (Maremagnum)

14 DE JUNY: *Les cabretes i el Bop* (Avelxutxu)

El Pelegrí de Tossa

Cada any, el dia 20 de gener, un nombros grup de vidrerencs acut a Tossa per acompanyar el Pelegrí en el seu recorregut fins a Santa Coloma de Farners en compliment d'un vot llet per aquella població marinera el segle XIV.

Enguany, en Miquel Cantó ha complert vint-i-cinc anys ininterromputs participant en aquest pelegrinatge i alguns altres vidrerencs també la més de vint anys que hi assisteixen.

El Pelegrí de Tossa acompanyat d'un grup de veïns de Vidreres al Moli de la Selva.

Els Pastorets a Vidreres

Després de tres anys sense fer-se els Pastorets a Vidreres, un grup de pares va decidir l'any passat tornar-los a representar. Es volia fer una obra senzilla i divertida i que qualsevol nen o nena de Vidreres que ho desitges pogues participar-hi, i així es va fer.

Aprofitant els decorats i la roba dels anteriors pastorets es va representar l'obra *Els Pastorets del Ferrer Magi*, en la qual participaren setze actors aficionats i quatre alumnes del curs de teatre de l'Espai.

Foto: Estudi Albert

Foto: Estudi Albert

Arran de l'èxit de l'any anterior, el grup de pares va decidir continuar l'experiència i aquest passat Nadal es va representar una obra original escrita per un vidrerenc: *Les Infulesques dels pastors i el sapastre Lucifer*. L'obra es va escenificar, amb vestuari i decorats nous, a la sala municipal del Casino La Unió i va comptar amb la participació de trenta-dos joves actors.

Creiem que l'obra ha tingut una molt bona acceptació, doncs, pràcticament, es va omplir els dos dies que es van fer les representacions.

La filosofia ha estat la mateixa que l'any anterior, representar una obra divertida, fresca, no gaire llarga, amb referències actuals i que tant els espectadors com els actors s'ho passessin molt bé. Subratllar també que la cançó de l'infern va ser composta expressament per a l'ocasió pel grup musical «Igual».

Esperem que la il·lusió continui i que mai més no es perdi una tradició tant entranyable.

Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

L'Agrupació Sardanista -Bella Dansa- ha començat l'any organitzant diversos actes. Com cada any, des del 1981, el primer diumenge de gener se celebra la Diada del Soci, que va amenitzar la cobla Cadaques, que ens va oferir una magnífica audició de sardanes i balls de saló, i va registrar una assistència excepcional.

El 25 de gener, amb col·laboració amb la Comissió de Festes Sant Antoni, es va celebrar la ja tradicional

Festa de Sant Antoni. La següent trobada va tenir lloc el passat primer de febrer amb motiu de la Festa de la Candelera, que va amenitzar la cobla Bisbal Jove i el conjunt Pere Vila Grup.

Per altra part, el diumenge 8 de febrer va tenir lloc l'Assemblea General de Socis, la cinquena corresponent a la Junta actual. L'assistència va ser decebedora, ja que es va celebrar sense la presència de cap soci, fora dels membres de la Junta. De totes maneres, la Junta no es deixa acovardir i, malgrat tot, continuarà endavant, perquè de no fer-ho es perdrien moltes de les ballades, tal com ha succeït amb moltes tradicions del poble, que han acabat desapareixent.

En el decurs d'aquesta Assemblea General es varen presentar l'estat de comptes, la llista d'activitats realitzades durant l'any 1997 i la programació dels actes previstos per al 1998.

Finalment, i pel que fa a la renovació de la Junta, cal informar que continuarà com fins ara, a excepció d'en Fredenc Brugué, president honorífic i tresorer de l'Agrupació. El càrrec de tresorer passa a ocupar-lo en Salvi Maleu.

Junta actual de l'Agrupació Sardanista

Presentació dels jugadors i tècnics de l'escola de futbol base

Foto: Estudi Albert

Al voltant de 350 persones van assistir el dia 8 de desembre de l'any passat a la presentació oficial de tots els equips de futbol base del Club Escola de Futbol Vidrerenc, un acte que va tenir lloc al camp municipal d'esports.

Un cop realitzada la fotografia oficial de tots els jugadors i entrenadors de l'escola de futbol base, es va disputar un partit amistós entre l'Equip Juvenil de l'E.F. Vidrerenc i el Real Club Deportivo Espanyol de Barcelona, que va finalitzar amb el resultat de 3 a 4.

La Junta de l'E.F. Vidrerenc vol aprofitar aquestes ratlles per agrair el suport que rep el club per part de l'Ajuntament, d'empreses, comerços i altres entitats tant del poble com foranes. Així mateix vol agrair la col·laboració dels pares i mares que ajuden a tirar endavant les activitats esportives i de lleure que s'organitzen durant el transcurs de la temporada.

Junta de l'E.F. Vidrerenc

Foto: Estudi Albert

Club Olímpic Vidreres

Gran Premi La Selva

Prebenjami Masculí

1r Ferran Pagès
2n Joan Castro
4t Enric Bertran

Benjami Femení

1a Elisabet Fernandez
5a Maria Julià

Aleví Femení

1a Laura Pages
4a Lidia Bas

Cadet Femení

1a Bàrbara Ramon
3a Fàtima Bouamn
4a Natàlia Ramon

Cadet Masculí

1r Pau Sarsanedas
2n David Gutiérrez
3r Xavier Canyet
4l Jordi Viader

Aquest quartet impressionant d'atletes integren la millor categoria del club.

Juvenil Femení

1a Irma Soler
2a Sara Ramon

Juvenil Masculí

4l Randoif Arvelo

Júnior Femení

1a Gemma Masnou

Júnior Masculí

4l Jordi Vadillo

Veterà Masculí

3r Isidre Moragues

Sènior Femení

1a Anna Tena

D'altra banda, alguns atletes locals han participat també en tres crossos de nivell internacional: Granollers, Elgobar i Lasarte, aquests dos últims disputats al País Basc.

En el campionat provincial disputat a Palamós el passat dia 1 de febrer, cal destacar les victòries dels atletes cadets Bàrbara Ramon i Pau Sarsanedas i la júnior Gemma Masnou. Altres atletes que completaren el podi foren la cadet Fàtima Bouamn, les juvenils Irma Soler i Sara Ramon, els cadets David Gutiérrez i Jordi Viader i el veterà Isidre Moragues, que obtingue una mentòria tercera posició en el campionat de Catalunya de veterans.

Atrament, els atletes ja han iniciat la temporada de pista d'hivern i, fins el moment, s'han de remarcar els següents resultats:

En categoria júnior, Jordi Vadillo va aconseguir la millor marca del club en la prova de 3.000 metres amb un temps de 9'14"8.

Sara Ramon posseeix les millors marques del club, aconseguides aquest mateix any, en les proves de 200 m i 40 m, amb 28"8 i 1'05"67, respectivament.

Les cadets Bàrbara Ramon i Dolors Saenz aconseguiren les mínimes per participar en el campionat d'Espanya cadet de pista coberta que se celebrà a Saragossa els dies 7 i 8 de març. Bàrbara Ramon, en 3000 m llisos, va realitzar una millor marca de 10'59"5, mentre que Dolors Saenz ja posseeix la mínima des de la temporada passada amb 1m i 59 cm, que alhora és la millor marca de la seva categoria.

La júnior Elvi Sanchez, per la seva part, va aconseguir una marca d'1m i 52cm en el salt d'alçada. Val a dir que aquesta atleta posseeix ja des de la temporada passada una millor marca personal d'1 m i 58 cm.

Atletes del Club Olímpic Vidreres

La participació dels atletes del *Club Olímpic Vidreres* en les diferents proves celebrades fins al moment ha estat satisfactòria. A nivell groni s'ha participat en 8 crossos, entre els quals cal destacar el realitzat el dia 23 de novembre a la nostra localitat amb la participació de 912 atletes arribats d'arreu de Catalunya.

Sporting Caulès, secció futbol

Després d'un inici de temporada francament dolent, l'arribada del tècnic cassanenc Pep Garrigós ha fet que la gran qualitat, tant esportiva com humana, d'un grup de jugadors tots amateurs i de Vidreres situés l'equip a mitja taula, a més de fer un futbol vistós. Hem de destacar com a partit més interessant d'aquest final de lliga el que es disputarà al camp del líder, el Sant Esteve d'en Bas, el proper 26 d'abril.

L'objectiu de l'entitat és mantenir la categoria per poder celebrar a Segona Regional el 10è aniversari de

la fundació del club; deu anys en què ha quedat demostrat que a la nostra vila hi ha jugadors suficients per poder fer un bon paper i que no cal anar a buscar cracs fora de Vidreres, ja que la majoria d'ells només saben emportar-se els diners i no senten els colors. A més, després de la bona feina que està realitzant l'Escola de Futbol Vidrerenc en la formació dels nostres joves ens espera un brillant futur a tots els que defensem un futbol netament vidrerenc.

Club de Tennis Vidreres

El 5 de febrer de 1989, l'alcalde Salvador Salvadó i altres membres del consistori van inaugurar les pistes municipals de tennis, motiu pel qual es va celebrar un campionat local d'individuals i dobles. En tots aquests anys el club, que des de febrer a juny disputara diversos campionats, ha muntat equips de totes les categories (alevins, infants, cadets, juniors, etc.).

Aquest any la Federació Catalana de Tennis ha estrenat el «Campionat de Catalunya d'Equips de Clubs per Comarques», un campionat en el qual el Club de Tennis Vidreres participarà en set de les seves proves. La participació en aquest campionat representa que cada cap de setmana es jugaran dues o tres competicions amb els diferents equips, que al mateix temps participaran en els campionats provincials.

De l'esquerra a dreta, Lluís Riera, José Hernández, Josep Colls i Josep Guell, els participants a la final del campionat local de dobles de l'any 1989.

Secció Aeromodelisme del Club Olímpic Vidreres

El dia 18 de gener passat es va celebrar a Vidreres el Campionat d'Espanya Absolut d'Aeromodelisme de la categoria F2C Godyear, competició en la qual no només va participar, sinó que va tenir una destacada actuació el Club Olímpic Vidreres Secció Aeromodelisme, ja que les seves quatre parelles van aconseguir classificar-se entre els vuit primers llocs. El paper més destacat va correspondre a la parella formada per Jordi Figueras - F. Mata, que va classificar-se en 3r lloc, mentre que les parelles integrades per Ramon Fernández - J. Bermejo, Joan Grimal - Albert Falgueras i Alex Pastor - Josep Gràcia, van ocupar el 6è, 7è i 8è lloc, respectivament.

Aquest any es preveu que se celebren competicions d'aquesta disciplina a Vidreres els mesos de març, abril, juny i novembre. Així, el 15 de març es porta a terme el Concurs de Primavera Interterritorial F2A, F2B, F2C i F2C Godyear; els dies 11 i 12 d'abril se celebrara el VIII Open Internacional Vila de Vidreres World Cup F2A, F2B, F2C, F2D i F2C Godyear, Campionat de Catalunya Open, una prova puntuable per a la Copa del Món; el 21 de juny tindrà lloc el Concurs d'Estiu Interterritorial F2A, F2B,

Integrants de la secció d'Aeromodelisme del Club Olímpic Vidreres al Campionat d'Espanya del 1998

F2C i F2C Godyear; i el 15 de novembre es durà a terme el Concurs de Tardor Interterritorial F2A, F2B, F2C i F2C Godyear, prova puntuable per al calendari de competició de 1999.

Cal explicar que la categoria F2A correspon a velocitat, la F2B a acrobàcia, la F2C a curses, la F2D a combat i la F2C Godyear a curses per a principiants.

Activitats del Club Ciclista i el Grup Excursionista

El diumenge 8 de març passat el Club Ciclista Vidreres i el Grup Excursionista de Vidreres van organitzar una caminada i un dinar popular. Els participants a la caminada, que es va iniciar a les 7 del matí, van passar per Sant Maurici, Santa Seculina, Caulès i Cal Sr. Narcís abans de tornar a Vidreres. Un cop acabada la caminada i per tal de recuperar forces es va celebrar un dinar popular a la Pineda d'en Mazó.

A més d'aquesta caminada, el Club Ciclista i el Grup Excursionista tenen previst organitzar diverses activitats els mesos d'abril, maig i juny d'enguany. Concretament, el divendres 10 d'abril es portarà a terme una altra caminada que s'iniciarà a les 6 del matí al Portal de la Costa Brava i passarà per Sadernes, Sant Aniol i Talaixà, i retornarà a Sadernes.

Vuit dies més tard, el dissabte 18 d'abril, a les quatre de la tarda, es portarà a terme una cursa ciclista per carretera de la Copa Girona, el VIII Trofeu Ajuntament de Vidreres, amb un recorregut total de 90 quilòmetres.

El dia 1 de maig hi ha programada una sortida al Taga per Pardines que durarà tot el dia. Els participants, que es desplaçaran amb els seus propis vehicles, sortiran a les 6 del matí del bar El Portal.

Finalment, el 7 de juny es preveu realitzar la sortida Espinavell-Costa Brava, que també durarà tot el

dia i es portarà a terme amb cobres particular. Els participants, que sortiran a les 6 del matí, s'han d'emportar l'esmorzar i el dinar.

Per altra part, l'octubre de l'any passat el Grup Excursionista de Vidreres va organitzar una sortida al Pic dels Set Homes, situat a la falda del Canigó, en la qual van prendre-hi part 14 persones.

Members del Grup Excursionista de Vidreres en una sortida organitzada per l'entitat

Bàsquet Sporting Caulès

Aquest any el Bàsquet Sporting Caulès compta per primera vegada amb equips competint en dues categories de joc: el Sènior i, com a novetat, el Sub 22.

De moment, tant un equip com l'altra estan realitzant una bona temporada i esperem que els bons resultats acompanyin fins al final.

Cal destacar que l'Enric Rossell, jugador de l'equip Sènior, és actualment el màxim anotador de la Lliga.

Escola de Bàsquet Sporting Caulès

A partir de la temporada vinent, i tenint en compte que a l'estiu ja es disposarà del pavelló, l'Sporting Caulès activarà la creació d'una escola de bàsquet amb l'objectiu d'incentivar la pràctica d'aquest esport entre els més menuts. És per això que es començarà amb grups de nens i nenes de 5 a 10 anys d'edat, que participaran en activitats i jocs sempre enfocats cap al món del bàsquet i que assistiran a la projecció d'audiovisuals relatius a aquest esport.

Un cop finalitzada la temporada es valorarà la possibilitat d'entrar en competició com a equip federat, aconseguint així un club de bàsquet base amb les seves corresponents categories.

Més endavant s'informarà dels horaris -sempre extraescolars- en que s'impartiran aquestes activitats.

Ens convenç la Reforma Educativa?

Moltes de les famílies de Vidreres tenen els seus fills o filles que ja s'han format, o s'estan formant, en les directrius que marca la Reforma Educativa perquè, o bé ja han realitzat tota la EGB, segons els preceptes de la reforma, o bé perquè les estan rebent en l'ESO (Ensenyament Secundari Obligatori).

Possiblement, és en aquest segon nivell, l'ESO, quan les famílies hauran experimentat un canvi més fort. Els seus fills o filles, a l'edat dels dotze anys, hauran canviat de l'escola de primària a l'institut, i segurament haurà estat quan els pares, en general, s'hauran plantejat si els ha agradat o no aquest canvi. És evident que qualsevol manifestació d'aquests pares haurà respost des de la perspectiva de l'entorn dels aprenentatges del seu fill o filla.

Els docents, com a professionals que estem aplicant aquesta Reforma, podem tenir una visió molt més àmplia, i és el que pretenc exposar a continuació i en els propers números d'aquesta revista-butlletí municipal.

La Reforma Educativa allarga l'Ensenyament Obligatori

En l'antic sistema, l'escolarització obligatòria ambava fins els 14 anys, mentre que ara s'allarga fins els 16, i a més a més, cal tenir present que l'etapa de primària acaba als 12 anys. Això s'ha realitzat d'aquesta manera d'acord amb les bases psicopedagògiques que diferencien el comportament i els aprenentatges dels nois i noies, precisament en la frontera de l'abans i el després dels 12 anys. L'etapa dels 12 als 16 anys coincideix amb la preadolescència, anys en els quals els alumnes experimenten importants canvis fisiològics i psicològics, i és quan els nois i noies comencen a tenir idees pròpies, valors i actituds personals. És el moment en el qual es configuren les grans opcions de valor i s'adopten estils i formes d'actuar que, en molts casos, es mantindran en la vida adulta. Per tant, atenent a aquests arguments, sembla coherent que el pas a la secundària es faci als 12 anys i s'allargui fins els 16.

Per altra part, aquesta perllongació de l'ensenyament obligatori ha trencat la doble via d'estudis que existia en l'antic sistema quan els alumnes acabaven el 8è d'EGB: el Batxillerat Unificat Polivalent (BUP) i la Formació Professional (FP). En aquests últims estudis s'hi incorporaven bona part dels alumnes que no havien obtingut el graduat en l'EGB; només molt pocs d'aquests alumnes que havien aconseguit el graduat tenien clara la seva vocació professional. I en el cas de la majoria, hi havia la dificultat d'escollir una sortida educativa concreta als 14 anys, quan tot

just havien acabat els estudis de primària, i no tenien davant seu la totalitat del ventall d'ofertes que el món laboral els podia oferir. Però amb el nou sistema educatiu, aquesta elecció la podran fer als 16 anys, amb la conseqüent formació en unes noves disciplines que els orientaran per escollir millor el seu futur.

En els propers butlletins es tractaran, entre d'altres, els següents aspectes:

- a) Quins nous canvis s'han produït amb la Reforma Educativa? (matèries noves, batxillerat artístic, etc.)
- b) Com tractar la diversitat d'alumnat derivat d'un allargament obligatori?
- c) Els aspectes més rellevants de la nova Formació Professional.

Josep Xirgu Farnés

Demagògia

El fet que Plató (filosof grec) fracassés com a governador de Siracusa, al voler dividir la societat en tres classes (obrers, militars i dirigits), demostra el poder destructor d'aquest concepte, vigent a la societat actual, i sobre el que avui us vull parlar.

Fer demagògia es basar-se en una idea o filosofia per organitzar qualsevol aspecte de la societat sense tenir en compte la història, la natura humana, o el sentit pràctic.

L'abús de la ideologia va portar els xhmers de Cambòja, en un afany d'esborrar la simbologia occidental, a dinamitar els ponts o a afusellar tots els funcionaris, metges i persones que duïen ulleres. També durant la Revolució cultural, a Shengai, els semàfors van deixar de funcionar durant setmanes, ja que el color de la Revolució (el vermell), no podia significar «parar».

Mentre el socialisme oblidà la tendència humana a viure sense treballar, i l'humanisme no oblidà el càstig com la única manera coneguda de posar ordre i que l'autocompassió és l'excusa dels perdedors, mentre els nacionalismes rebutgen la riquesa que prové de fora i les religions vulguin legislar la conducta humana, la humanitat continuarà trobant entrebancs en el seu camí infinit.

Quan avui sortiu de casa, no us deixeu endur per idees màximes, que us esperen dins de coses com la política, el feminisme, l'ecologia, els sindicats, l'eurocomunisme... i el liberalisme econòmic, sinó que cultiveu l'amor, l'amistat i la sensatesa.

Josep Ruhi Jovanel

Rishaws circulant pel centre de Saigon el 1992. (Foto: Lluís Camomajó)

Un dia a Saigon (Hô Chí Minh)

Ambem a Hô Chí Minh City a les 21'25 a bord d'un Boeing 737 nou de trinca que Vietnam Airways ha llogat a una empresa suïssa, part de la tripulació també és occidental, el trajecte des de Bangkok es fa curt, dura el temps de menjar, omplir els formularis per al permís d'entrada i la fulla de declaració de diners i equipatge. Ja te'n adones que has arribat a un país especial quan cadascú s'ha de baixar les maletes des de la bodega de l'avió i travessar els 200 metres de pista fins a la sala d'ambades. A l'aeroport hi ha més funcionaris i policies, tots ells amb uniformes verd llargardaix, que passatgers.

Quan surts fora, centenars de persones s'amunteguen a les tanques per veure qui arriba avui, sembla que ens trobem a l'Àfrica dels anys 30. El taxi és un Ford Falcon llarg amb els seients de cuir, propietat d'un nordamenc que no va tenir temps d'emportar-se'l. Per set dolars el porta al centre, el vidre no puja de cap manera i la porta resta mig oberta, però amb els 30' que la no ens importa massa. Entrem per una carretera plena de bicicletes, motos i camions tipus militar (n'hi ha que encara posen U.S. Army) i després de passar una gran rotonda on la circulació canvia completament de sentit (de fet és més un nus que una rotonda) arribem a l'Hotel Viet Dong on, per voler regatejar el preu, ens trobem en una habitació a dalt de tot al costat de l'ascensor. Cansats de lluitar amb el ventilador i veure que no funciona de cap de les maneres ens

adormim i ens desperta el telèfon a les 7 del matí (mes endavant descobrirem que cada dia sona a les set i ningú en tot l'hotel no ens podrà explicar el perquè), esmorzem pinya amb mermelada i un suc de papaia.

Sortim de l'hotel caminant sota un sol que comença a escalfar de valent, els carrers són plens de gent, bicis i *ondites* (les motos solen ser japoneses). L'activitat a Saigon es desenvolupa bàsicament al carrer, les voreres no existeixen, en el seu lloc un ferrer solda un pal·lès de camió, al costat un barber talla els cabells a un dels molts invàlids víctimes de la guerra, tothom remena fruita de lota mena (litos, mangos, rambutans...), dotzenes de *xiringuitos* ambulants cuinen i serveixen menjar a tota hora, es un caos controlat. Travessem Le Loi, l'artèria principal de Saigon, un dels pocs carrers que estan asfaltats (aprofiten el terra enquistat com si d'una era es tractés per estendre l'arròs, el blat i el cafè). Un cop ens acostem al nu, els carrers tornen a ser de terra amb les clavagueres desembocant al mig, dones amb barret cònic es dediquen a vendre peix i petxines al cim de cables descolondres, en aquesta zona del port pots comprar totxos i material de construcció en petites botigues com si fos pa i abans d'agalar una insolació optem per comprar-nos un parell de barrets com els de les dones que hem vist.

Entrem en una espècie de cafè que deu ser de l'època colonial francesa (Indochina) on una senyora molt simpà-

Un dels carrers del barri de Cholon (Foto: Lluís Campmajó)

tica, la Sinh, que li dona nom al local, ens gestionara els permisos de viatge i la inscripció a la policia a canvi d'uns quants dòlars (té un germà que és un membre destacat del partit comunista). Aprofitem per dinar. Ens porta una llosa roent on s'acaben de coure uns trossos d'anguila acompanyats de patata i pinya, com sempre, no hi manca el bol d'arròs d'aquell que no es pasta mai i, per beure, una cervesa breca ben fresca mentre apareix un nen amb la cara ben esgarrapada i fumant un cigarret que la una pudor espantosa, que ens vol vendre unes postals groguenques i escantonades que probablement també són de l'època colonial. Acabem l'apat amb un cafè amb llet de pot (una de les quatre grans aportacions dels francesos juntament amb el pa, la cervesa de bamí i el billar de tres boles).

Havent dinat lloguem un rshaw a dolar l'hora i anem a fer una volta conduïts per en Vang, un veterà de guerra (antic membre del Vietcong) reconduït a guia turístic, hi ha un caos circulatori de mil dimonis (una ciutat d'un milió d'habitants amb només dos o tres semàfors), tothom circula com vol però increïblement no hi ha cap topada, passem per una avinguda vorejada d'arbres que ens porta a Cholon (barri vell), ens aturem al Museu de les Atrocitats Americanes, on hi destaca una col·lecció de fotografies de les zones de Vietnam arrasades pel napalm, l'anomenat agent taronja. Carrers mes avall hi ha la Pagoda de Jade, on uns peixos i tortugues de porcellana flanquegen un buda assegut, el qual, si li toques la mà, et concedeix un desig (és clar, previ pagament de 5.000 Dongs -50 pessetes-). El recorregut ens porta a la catedral de Nôtre Dame, cons-

truída pels francesos i en la qual, malgrat la persecució oficial, s'hi ha continuat oficiant missa cada diumenge. Finalment, a mitja tarda, ambem a l'altra punta, on hi ha el museu dedicat a Hô Chi Minh, l'heroi de la independència de França, un vietnamita format a La Sorbona de París (els francesos sempre ensinistren els revolucionaris que al final acaben expulsant-los a ells de les colònies). Aquesta hora, la vista sobre el nu Saigon amb els vaixells de color blau i vermell que descarreguen arròs es inoblidable.

Aquest vespre ens permetrem un luxe, anrem al que està considerat com el millor restaurant d'Àsia, el Maxim's. Ens arreglem i a les set ja estem asseguts i a punt. És un local gran, ple de vellut vermell per tot arreu, de taules petites amb una lampareta al mig. El servei intenta ser professional però la veritat és que es despista força, en canvi, el menjar, netament occidental, es per llepar-se els dits: sopa de ceba, filet *mignon* i vainilla gelada amb xocolata destel·lada, tot regal amb un fresquíssim vi blanc vulgar. Mentre ens prenem un vodka rus amb suc de taronja natural comença l'espectacle amb danses hindús, passa per blues vietnamites i acaba amb un melòdic europeu interpretat per una noia vestida amb un vestit blau cel tradicional que toca una arpa de canya de bambú i que canta com els àngels amb un accent francès quasi perfecte. Per un moment et sents molt a prop de casa. Ring, ring, a les set del matí la inexplicable trucada telefònica...

Lluís Campmajó i Canet

Screaming Queens: el negoci del xisclet

Indubtablement, existeix tot un subgènere que gira al voltant de les modernes screaming queen, les reines del cinema de terror fetes amb quatre duros. La majoria de les protagonistes d'aquestes cintes són un farcell de senyoretes amb luxosa anatomia que intenten avançar la teva sordesa senil mitjançant el seus vehements xisclets. Evidentment, des de l'arribada del so al cinema, hi ha hagut sempre la combinació ent-alerrentzai com a conseqüència d'una situació angoixant (com la vida mateixa -sic-), però és en la dècada dels 80 i 90, coincidint amb l'apogeu del video, que apareixen tot un exercit de films de terror barats de consum ràpid amb l'única finalitat d'entretenir i no pensar massa. L'època d'or de les reines endaneres.

Preferentment masculistes, aquestes pel·lícules que segur mai no guanyaran un Oscar busquen principalment la conjugació entre soft-core (films eròtics) i terror. Les actrius, en gran part vigilantes de la playa a l'atur, nenes playboys en busca de l'or de Hollywood a qualsevol preu o simplement estrelles en franca decadència (cas Linda Blair -El Exorcista-), estan freqüentment obligades a despendre's de peces de la seva roba amanit amb la força de la seva gargamella, per satisfacció del personal generalment adolescent.

És difícil destacar les principals icones d'aquest infame gènere, encara que sembla que les més populars del gremi siguin Michelle Bauer, amb subproductes de sèrie Z tipus *Roller Blade* (1986), *Nightmare sisters* (1987), *Los Dreggs* (1987), *Beverly hills vampire* (1989); Barbara Crampton amb films tan entranyables com *Re-animator* (1985), *Resonator* (1986), *La venganza de los muñecos* (1989); Stevens Binke amb *Transilvania twist* (1990), *Bad girls from Mars* (1987). De tota manera, en opinió de la majoria, el títol de reina de les reines recau possiblement sobre Linnea Quigley, que ha participat entre altres a *El regreso de los muertos vivientes* (1985), *La noche de los demonios* (1987), *Noche de muerte* (1984), i una inacabable llista de títols més o menys alortunats.

Per als interessats amb el tema, s'ha de saber que hi ha nombrosos clubs de fans (la majoria d'actrius tenen el seu) i publicacions: el fanzine *Draculina* (sense comentaris...), la revista trimestral *Femme fatales* (bastant explícita), o l'*Screaming queens illustrated* (mercadillo especial per a mentes perverses i fetixistes diversos). De tota manera, el més adient és córrer a capbussar-se en la búsqueda de films als videoclubs més canalles o betzineres amb pel·lícules de saldo, encara que també pots recórrer a alguna cadena privada d'àmbit estatal (Tele 5 és perfecta) o nedar per Internet. -Keep on rockin's... boys-

Paul Portobello

Fonda Can Pou de Vidreres

Ubicada en una casa centenària del carrer Pau Casals, la Fonda Can Pou de Vidreres ofereix una excel·lent i completíssima carta amb plats elaborats segons la tradició de la cuina catalana amb matèries de primera qualitat i productes típics de cada estació.

Per la seva diversitat, la carta de Can Pou, una fonda que havia estat parada de diligències i centre de reunió dels pagesos que anaven a vendre al mercat, satisfà els gustos més variats i es pot dividir en diversos apartats, un dels quals podria ser la cuina de l'àvia, també anomenada cuina de fonda, amb plats com *tripa i pota*, *ànec amb peres*, *peu de porc amb cargols*, *vedella amb bolets*, *calamarsos farcits*, etc.

Un altre apartat de la carta la integren els peixos de la costa -sobretot cuinats al forn i a l'estil de Tossa de Mar, localitat d'origen de la mestressa, la Isabel- i el marisc de tot tipus. Menció especial mereixen l'arròs i els fideus, dos plats que s'han convertit en objecte de peregrinació per a molts clients d'aquesta fonda que, a més dels amplis menjadors, disposa de 14 habitacions amb TV i bany.

Com correspon a una fonda situada a l'interior, la seva carta també està ben assortida de plats elaborats a base de carns i aus de corral. Per acabar, esmentar l'apartat de les verdures i hortalisses que procedeixen de l'hort de la casa, d'on surten patates, cebes, mongetes del ganxet, lesolets, faves, etc...

La carta de vins no desmereix la cuina del local ja que és àmplia i completa, i juntament amb els caldos de les denominacions més prestigioses es complementa amb més d'una dotzena de caves i fins i tot xampany frances.

La recepta

Ànec amb peres

(per a 4 persones)

Ingredients:

1 ànec d'un quilogram
10 peres
Oli d'oliva
Ceba
Tomàquet
Sal
Pebre negre
1 copa de conyac

Picada:

100 gr. d'ametlles
6 grans d'all
3 galetes maria

Elaboració:

Es talla l'ànec amb 4 trossos, s'entannen i es fregeixen fins que quedin ben rossos. Es deixa apart.

En una cassola de terra, es posa l'oli, la cebes i després el tomaquet. Quan tot quedi ben sotregit, s'hi afegeix l'ànec i es flameja amb el conyac.

Les peres, que s'hauran bullit apart, s'afegiran a la cassola amb l'ànec, afeint-hi 1/2 litre d'aigua.

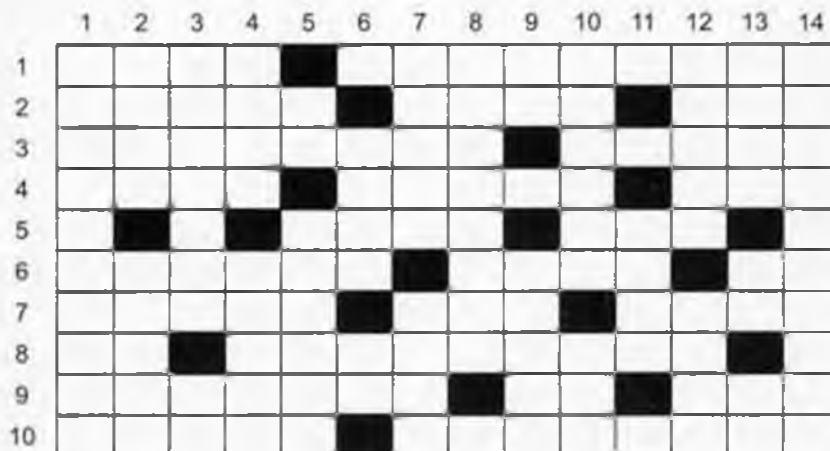
Es deixa que faci el xup-xup, una vegada afeigida la picada.

BON PROFIT!

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- A Vidreres en tenim una d'infants. Amb aquest nom van ser batejats els jardinetes del «Salvador Espriu». 2- Mida equivalent a la distància del colze a la ma (pl). La indústria d'aquest producte va ser important al nostre poble. Ensenyament Secundari Obligatori. 2- En un examen fet al «Salvador Espriu» sortí com a capital d'Espanya. (Al revés) hom els pescava al nostre Reclar. 4- N.A.T.O. Tela molt gruixuda emprada per fer anoracs. El que es va alçar per dividir Berlín ja no hi és. 5- Una consonant que va orar. I ara l'altra. Arc que només es pot veure si plou i fa sol. Mesura de longitud d'embarcacions igual a 4 pams, més coneguda per gúia. Sigla de l'est. 6- (Al revés) lliar el dia. (Al revés) eructes. Sant que va ser bisbe de la Seu d'Urgell. 7- (Al revés) Andorra n'és un de ple dret i l'únic on el català és la llengua oficial. Això gairebé és un caos. La primera del Claustre del «Salvador Espriu» data del 15-IX-1973. 8- Indret. Té un Raico a la nostra biblioteca. Símbol de cert metall radioactiu. 9- El nostre Sol torna de nou a Vidreres. Centre de mira. Conjunt de persones que van a un enterrament. 10- Coses que ens vénen al cap. Un daixon-ses finalitzarà la festa de Sant Antoni.

VERTICALS: 1- Aula del col·legi de «Sant Iscle». 2- La indústria d'aquest producte és important al nostre poble. (Al revés) se'n va fer un de germanor a la festa de Sant Antoni. 3- (Al revés) podem afirmar que el dels vidrerencs és força carismàtic. Vocals de cares. 4- (Al revés) ho dem de l'ocell que encara no ha sortit del niu. Nom del nostre patró (junt amb Santa Victòria) que també ho és de les tempestes i que morí (amb Victòria) a Cordova decapitat. 5- Sigla de socialdemocràcia. Molta gent ha mort pels

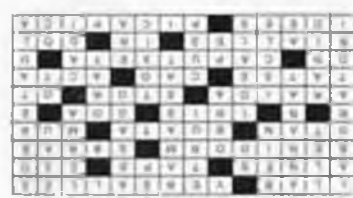
Giralt

seus daixo polítics o religiosos. 6- Així escrivien 5 els romans. Es pot dir que la de Lucià anava a contracorrent. Sigla del parlament Europeu. 7- Tireu força ma'ament, o no? (Al revés) sigla del Partit Socialista Unificat de Catalunya. 8- Xàlec de poca durada, ramassada. Romana de Vidreres que té una cosina germana grega a Nova York. 9- Dues que van en tots els vehicles de servei públic. Cap de lura. Ho és el veri o mentzina que la mal al cos. com ara el lleixiu. 10- (Al revés) municipi del Ripollès. Espai pla i ferm, fins i tot enrajolat, on es baten (es baten) els cereals i les llegums d'una masia. que ja no és. 11- Mitja centúria de romanes. Cap de bou. Boig. Símbol químic del fòstor. 12- Josep López de... polític gironí. Túnel que torada la serra homònima i és de peatge. 13- Personalge bíblic. Les unex

una jota. Company d'aquells ocells que sempre han tingut bec. 14- Cada vegada més gent gran de Vidreres va a fer-la a la Ller de Jubiatés.

Jeroglífic

Afluent del nostre Reclar
GOS / BOR / 31.556.925.51 segons
/ Einstein

Solucions
Anagrama: EL FANTASMA DE
CANTERVILLE
Solució jeroglífic: CABANYES
GOS (Cal) - BOR (B) - 31.556.925.51 se-
gons (any) - Einstein (es)

Anagrama

(Anagrama és la paraula o frase que s'obté canviant l'ordre de les lletres o paraules d'una altra frase)

Espectacle que tenim preparat per a la mainada i jovent dins el moviment Rialles

EL CANT DEL MATÍ ES FA VERNAL

XIN
i
KAT
ZE

© QUIM
BOU 94

Ranxo i Carnaval a Vidreres

Un any més, Vidreres ha viscut intensament les festes del Ranxo i Carnaval (organitzades respectivament per la Comissió del Ranxo i el Casino La Unió), amb ballada fresca al carrer i el tradicional repartiment del ranxo el dimarts. A les fotos es veuen els guanyadors dels concursos de disfresses i un detall de les parades abans del repartiment. Foto: La Fotografia

